

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมแพชนูปถัมภ์
Developing English Speaking Skill for Communication Using Active Learning Method
of Grade 4 Students at Chumphaechanupatham School

วัชร บุญชะโด¹ อัมราภรณ์ หนูยอด² ไพฑูรย์ ประเสริฐไทย³

E-mail: Watchara.lru@gmail.com

โทรศัพท์: 06-1129-7718

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) โดยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนชุมแพชนูปถัมภ์ จำนวน 25 คน ซึ่งทำการเลือกโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แผนการจัดการเรียนรู้ 6 แผน แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 88 โดยผลการทดสอบทั้งชั้นมีคะแนนเฉลี่ย 8.24 คิดเป็นร้อยละ 82.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หัวข้อที่นักเรียนสามารถสื่อสารได้ดีที่สุดคือ เรื่อง “Places” โดยนักเรียนมีพฤติกรรมการออกเสียงที่ชัดเจน เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องตามบริบท ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และมีความกล้าแสดงออกในการสื่อสาร

คำสำคัญ: การพูด, ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร, การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก

Abstract

The purpose of this research was to develop English speaking skill for communication using active learning method for grade 4 Students so that at least 80 percent of the group passed the prescribed passing criterion of 80 percent. Research methodology was the one-group posttest-only design. The sample group were 25 students from grade 4/1 at Chumphaechanupatham School. They were selected by using purposive sampling. The research instruments included lesson plans by using active learning process, observation of English speaking form, evaluation of English speaking form. The data were statistically analyzed by means (\bar{x}) and percentage.

The research results showed that there were 22 students passed the evaluation form with 88 percent. The average score was 8.24 or 82.40 percent which was higher than the specified criteria. The best topic which students can communicate was “Places”. They can pronounce clearly, use vocabulary in context appropriately, use grammar correctly, and communicate confidently.

Keywords: speaking, speaking skill for communication, active learning

¹ นักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.5 ปี) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

³ ตำแหน่งครู (วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ) กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โรงเรียนชุมแพชนูปถัมภ์ จังหวัดขอนแก่น

ความเป็นมาของปัญหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทย และคนทั่วโลก ซึ่งส่วนใหญ่สื่อสารกันโดยใช้ภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันโดยตรง การใช้อินเทอร์เน็ต การดูทีวี การดูภาพยนตร์ การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือ หนังสือต่าง ๆ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษนั้นจึงมีความสำคัญอย่างมาก กล่าวคือ ภาษาอังกฤษถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมแพชนูปถัมภ์ พบว่านักเรียน ส่วนใหญ่ขาดความมั่นใจในตนเอง ขาดทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารในสภาพจริง โดยสังเกตจากพฤติกรรมการแสดงออกในด้านของทักษะการพูดรวมกับการสอบถามจากครูประจำชั้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน นักเรียนส่วนใหญ่มีความไม่มั่นใจในการออกเสียงภาษาอังกฤษและไม่กล้าพูดสื่อสารออกมา สาเหตุอาจมาจากหนึ่งในผลกระทบจากสถานการณ์ COVID-19 สิ่งที่น่าเป็นกังวลคือความสามารถด้านการเรียนรู้ของนักเรียนลดน้อยลงไปเพราะต้องเรียนแบบออนไลน์เป็นหลักหรือเกือบทั้งหมด โดยคุณภูมิศรัณย์ ทองเลี่ยมณาค. (2564) กล่าวว่าผลกระทบจาก COVID-19 ทำให้ห้องเรียนส่วนใหญ่ต้องถูกปิด แม้จะเปลี่ยนมาทำการเรียนการสอนแบบออนไลน์แต่ก็ไม่มีประสิทธิภาพเท่ากับการเรียนในห้องเรียนได้ ทำให้เด็กมีปัญหาทั้งการเรียนรู้ที่ต้องหยุดชะงักและเกิดการเรียนรู้ที่ลดลง (Learning Loss) และขาดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นทำให้ไม่มีความมั่นใจหรือมีพฤติกรรมเก็บตัว ดังนั้น จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เทคโนโลยี โดยต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติและใช้ภาษาอังกฤษจากกิจกรรมในห้องเรียน จากการศึกษาของ จุราภรณ์ ปฐมวงษ์. (2565) ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูด สนทนาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ทดลองการใช้รูปแบบการเรียนรู้ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมีทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดนับว่าสำคัญและจำเป็นมากเพราะมนุษย์เราต้องติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน และคุณสมิตรา อังวัฒนกุล (2535: 167 อ้างใน อีสริยะ อิมกระโทก. 2558) ยังกล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดหมายหมายของผู้พูด เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจ และยังช่วยให้การอ่าน และการเขียนให้เข้าใจง่ายขึ้นด้วย โดยอาจกล่าวได้ว่ามนุษย์นั้นจำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสารถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็น การพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). ได้อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้ เชิงรุก (Active Learning) หมายถึง การออกแบบการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนปฏิบัติจริง สร้างองค์ความรู้ การได้ปฏิบัติงาน สร้างสรรค์งาน และนำเสนองานด้วยตนเอง การเรียนที่เน้นให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน กระตุ้นให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ ด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าไม่เพียงแต่เป็นผู้ฟัง นักเรียนต้องอ่าน เขียน ตั้งคำถาม และอภิปรายร่วมกัน นักเรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยต้องคำนึงถึงความรู้เดิม และความต้องการของนักเรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ นักเรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ โดย Active Learning นั้น เป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างหนึ่ง แปลตามตัว

ก็คือ เป็นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติหรือการลงมือทำ “ความรู้” ที่เกิดขึ้นจึงเป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียวต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้การเรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ และการแก้ปัญหา กล่าวคือ การสอนแบบ Active Learning คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม ในการลงมือกระทำ และใช้กระบวนการคิด โดยนักเรียนจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ (Receivers) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (Co - creators)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำประเด็นปัญหาที่พบข้างต้นมาทำการทดลองการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมุ่งให้นักเรียนพัฒนาด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การแสดงความคิดเห็น และความกล้าแสดงออก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขึ้น ซึ่งผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้

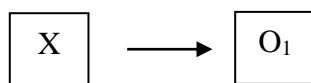
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) โดยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยแบบทดลองกลุ่มเดียว วัดครั้งเดียว (The One-Group Posttest-Only Design) Aek Phakiti. (2014)

เมื่อกำหนด X หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
O₁ หมายถึง ผลการทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียน (Post-test)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนชุมแพ-ชุมพลภูมิ ต่าบลชุมแพ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดขอนแก่นที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม จำนวน 3 ห้อง รวมทั้งสิ้นประมาณ 72 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนชุมแพชุมพลภูมิ ต่าบลชุมแพ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดขอนแก่นที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม จำนวน 25 คน ซึ่งทำการเลือกโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการพัฒนาเครื่องมือวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) จำนวน 6 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Greeting/ Introduction

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Daily Routine

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Seasons & Weather

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Places

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Asking and Giving Directions

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง At hospital

3.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.3 แบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยได้คัดเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียน

ชุมแพชนูปถัมภ์ ตำบลชุมแพ อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น จำนวนนักเรียน 25 คน ในการเข้าร่วมการวิจัย

4.2 การปฐมนิเทศแก่กลุ่มตัวอย่าง โดยชี้แจงจุดประสงค์ในการดำเนินการวิจัยและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้แก่กลุ่มตัวอย่าง

4.3 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 6 ชั่วโมง พร้อมทั้งสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4.4 ทำการทดสอบโดยใช้แบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning)

4.5 นำข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ที่กำหนดไว้มาวิเคราะห์ทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์คะแนนจากการประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยสถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ใช้สูตร Ferguson (Ferguson, 1981:49) และค่าร้อยละโดยแบ่งวิเคราะห์เป็น 4 องค์ประกอบตามแนวคิดของ Clark (Clark, 1972)

5.2 วิเคราะห์แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์แบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียน โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ เชิงรุกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนชุมแพชนูปถัมภ์ จังหวัดขอนแก่น

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลผลการวิเคราะห์แบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียน โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก

กลุ่มตัวอย่าง (คน)	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบ		ผลการประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนทั้งชั้น (10 คะแนน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ
25	22	88	8.24	82.40

จากตารางที่ 1 การประเมินกำหนดให้นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ต้องมีคะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป และเกณฑ์จำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 พบว่า ผลจากการประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 25 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่างนั้น มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จากการประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 88 การประเมินของนักเรียนทั้งชั้นมีคะแนนเฉลี่ย 8.24

คิดเป็นร้อยละ 82.40 ซึ่งมากกว่าร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนผ่านเกณฑ์ตามที่ยุววิจัยกำหนดไว้นักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ภาพประกอบที่ 1 กิจกรรม Where do you want to go?

จากภาพประกอบที่ 1 จะเห็นว่านักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียนในหัวข้อเรื่อง Places และได้ลองออกเสียงคำศัพท์และฝึกพูดประโยค Where do you want to go? ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนเกิดความผ่อนคลายและรู้สึกปลอดภัยซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้เด็กนักเรียนกล้าที่จะลองพูดหรือสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ โดยครูจะเปลี่ยนจากหน้าที่ “สอน” เป็น “โค้ช” ตามแนวคิดของการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่นักเรียนแสดงออกมาใน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การออกเสียง นักเรียนมีการออกเสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้ายได้ชัดเจน โดยเฉพาะเสียง /t/, /s/ ซึ่งส่งผลต่อการสื่อความหมายในการสื่อสาร 2) คำศัพท์ นักเรียนสามารถจดจำและเลือกใช้คำศัพท์ได้ตรงบริบท 3) ไวยากรณ์ นักเรียนมีการใช้ประโยคถาม-ตอบ ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และ 4) ความคล่องแคล่วและความกล้าแสดงออก นักเรียนได้ลองฝึก ออกเสียง พูด ซ้ำ ๆ ในการสร้างความเคยชินและสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายโดยครูได้มีการแก้ไขการออกเสียงให้เป็นครั้งคราว ทำให้นักเรียนมีความกล้าที่จะลองใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น

อภิปรายผล

การใช้การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ช่วยให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน ทั้งยังช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และกล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารออกมา โดยนักเรียนจะเกิดองค์ความรู้ขึ้นได้จากการลองผิดลองถูกในการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนที่นักเรียนไม่เพียงแต่นั่งฟังหรือไม่มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ แต่นักเรียนต้องฝึกคิด ฝึกพูด ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ การเรียนจัดการเรียนรู้แบบเชิงรูกนั้นยังให้ความสำคัญต่อลักษณะของกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้ (Process of Learning) เป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือกระทำกิจกรรม มีทักษะทั้งในเชิงความคิด และเทคนิควิธีที่จะใช้ปฏิบัติงานและแก้ปัญหาในชีวิตจริง นักเรียนสามารถพูดคุยและเขียนสื่อสารในสิ่งที่เรียน วิเคราะห์โต้แย้งระหว่างเพื่อน และอาจารย์ผู้สอนได้ นักเรียนยังสามารถจัดระบบการคิด และสร้างวินัยต่อกระบวนการแก้ปัญหารับผิดชอบต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีชื่อเรียกเป็นภาษาไทยหลายอย่าง เช่น การเรียนรู้เชิงปฏิบัติ การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ และการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) โดยการสร้างความรู้ด้วยตนเอง

จากผลการวิจัยพบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียน ชุมแพชนูปถัมภ์มีการพัฒนาขึ้นเมื่อใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก และในภาพรวมนักเรียนมีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุราภรณ์ ปฐมวงษ์. (2565) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูด สนทนาภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ทดลองการใช้รูปแบบการเรียนรู้ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษ พบว่าทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกมีการนำเรื่องใกล้ตัว หรือเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน ประกอบกับการจัดลำดับความยากง่ายทั้งด้านเนื้อหาและกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นชินและ มีความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมแต่ละครั้ง โดยการจัดการเรียนรู้จะมีการประยุกต์กิจกรรมและองค์ประกอบให้มีความท้าทายและเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของนักเรียนที่อาจเจอในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งอาจส่งผลทำให้นักเรียนมั่นใจในกระบวนการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาต่างประเทศ Finocchiaro, M., and Bonomo, M. (1973 : 8-14) อ้างถึงใน โชคชัย เตโช. (2561). ได้กล่าวถึง จิตวิทยาการสอนภาษาต่างประเทศไว้ดังนี้ 1) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อการเรียนรู้สัมพันธ์กับความ ต้องการและประสบการณ์ของนักเรียน 2) การจัดลำดับเนื้อหาของภาษาในการสอนเป็นสิ่งสำคัญมาก ควรเรียนเนื้อหาที่รู้ไปยังเนื้อหาที่ไม่รู้ และจากง่ายไปยากตามลำดับ 3) การฝึกหลาย ๆ ครั้ง เป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะการเรียนรู้ภาษาเป็นการสร้างนิสัยการเรียนรู้ทักษะใด ๆ จะเกิดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งโดยตรงกับการฝึกซ้ำในทักษะนั้น 4) การฝึกซ้ำควรจะทำในระยยะต้น ๆ แล้วค่อยเว้นช่วงห่างออกไป และ 5) การแก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่นักเรียนทำผิดเป็นเรื่องสำคัญมาก นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ว่าสิ่งที่ทำลงไปนั้นถูกต้อง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) สามารถนำมาพัฒนาและออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่เพียงแต่ทักษะการพูดเท่านั้น ยังสามารถนำไปประยุกต์เพื่อออกแบบและพัฒนาทักษะอื่น ๆ ได้เช่นกัน

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนชุมแพชนูปถัมภ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 สามารถสรุปได้ดังนี้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกสามารถสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4/1 ได้ โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 88 โดยผลการทดสอบทั้งชั้นมีคะแนนเฉลี่ย 8.24 คิดเป็นร้อยละ 82.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หัวข้อที่นักเรียนสามารถสื่อสารได้ดีที่สุดคือ เรื่อง Places โดยนักเรียนมีพฤติกรรมในการออกเสียงที่ชัดเจน เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องตามบริบท ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และมีความกล้าแสดงออกในการสื่อสาร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรนำกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ไปใช้ในการพัฒนาทักษะอื่น ๆ ได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) กับการสอนเสวนา (Dialogic Teaching) เพื่อส่งเสริมการพูดอย่างมีความหมาย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จรรยาภรณ์ ปฐมวงษ์. (2565). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูด สนทนา ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. Journal of Modern Learning Development Vol. 7 No. 4 May 2022.
- ภูมิศรัณย์ ทองเลี่ยมณาค. (2564). สำนวณผลกระทบ COVID-19 จุดเปลี่ยนครั้งสำคัญของการศึกษาโลก. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 3 กรกฎาคม 2565. จาก <https://www.eef.or.th/article1-02-01-211/>
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). แนวทางการนิเทศเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ตามนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้.
- อิสริยะ อิ่มกระโทก. (2558). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โชคชัย เตโช. (2561). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน. วิทยานิพนธ์. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Aek Phakiti. (2014) Experimental research methods in language learning. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 14 สิงหาคม. จาก: https://www.researchgate.net/publication/263046791_Experimental_research_methods_in_language_learning
- Clark, J.L.D. (1972). Foreign Language Testing : Theory and Practice. Philadephia : Centre of Curriculum Development.
- Ferguson, George A. (1981). Statistical Analysis in Psychology and Education. 5 th.Ed., Tokyam Mc Graw – Hill Book Company.